

INTERFAX

Μακεδονική Ασφαλιστική Έκδοση

15ο ΧΛΜ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΠΕΡΑΙΑΣ, Τ.Θ.: 22402, Τ.Κ.: 55102
 ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 2310 492100, EMAIL: company@intersalonica.gr

«Αλέξανδρος Φιλίππου
 και οι άλλοι Έλληνες».

(Αφιέρωση στον Παρθενώνα)

Θεσ/νίκη, 15 Ιανουαρίου 2024

Τα Ανάκτορα των Αιγών και ο Παρθενώνας των Αθηνών

Γράφει και σχολιάζει ο Μελάς Γιαννιώτης

Η αυγή του νέου έτους (5-1-2024) βρήκε την Ελλάδα εγκαινιάζουσα την αναστήλωση των Ανακτόρων των Αιγών, που υπήρξε ένα από τα μεγαλύτερα Δημιουργήματα της Φυλής και του Έθνους μας, όπως συνδυαστικά και σχεδιαστικά αποτυπώνεται στην πράγματι εντυπωσιακή φωτογραφία, που ακολουθεί και κυκλοφορεί παγκοσμίως.

Εύγε και Μπράβο σε όλους τους συντελεστές της Ιδέας και προσπάθειας αυτής, έστω και αν άργησε πολύ. Συγκινεί και ενθουσιάζει όχι μόνον ολόκληρο τον αυθεντικό Ελληνισμό, αλλά και κάθε σώφρονα πολίτη του κόσμου. Ποταμοί επισκεπτών θα ακολουθήσουν και θα διδαχθούν πολλά και χρήσιμα για όσα διαπράχθηκαν σε βάρος της όλης Μακεδονίας και της χώρας μας.

Θα αναπτυχθούν και οι Ιδιωτικές Ασφαλίσεις Ταξιδίων και Βοήθειας, πέραν όλων των άλλων γενικών ωφελημάτων. Και έτσι θα υλοποιούνται στην πράξη οι εύκολες και αμέτρητες ευχές, όλων προς όλους, για υγεία, ευτυχία και μακροημέρευση. Είναι καλή και ευχάριστη η είδηση αυτή μέσα στον ποταμό θλιβερών και καταστροφικών γεγονότων που μας κατακλύζουν καθημερινά.

Όμως, πάνω στον εύλογο ενθουσιασμό, έγινε ένα απερίσκεπτο λάθος με την σύγκριση και παρουσίαση των Ανακτόρων ως «Παρθενώνα της Μακεδονίας», ενώ πρόκειται περί δύο διαφορετικών Δημιουργημάτων του αυτού και ιδίου αρχαιοελληνισμού, διαφορετικής αξίας, χρήσεως και σκοπού το καθένα, που απέχουν μεταξύ τους περί τα πεντακόσια (500) χιλιόμετρα και αυτονοήτως διαφέρουν πρώτα κατά φύση και θέση. Ας προσγειωθούμε και ας δούμε αυτήν την διαφορετικότητα, ανεβαίνοντας σκαλί-σκαλί την αρχαιοελληνική πραγματικότητα.

Ο Παρθενώνας είναι ύψιστο Έργο Τέχνης Ναού, αφιερωμένος στην θεά των αρχαιοελλήνων Αθηνά, κόρη του Δία του Ολύμπου και Προστάτιδα-Πολιούχο της αρχαίας πόλεως των Αθηνών, δια του σκαλισμένου βράχου της Ακροπόλεως της, μοναδικός και ασύγκριτος παγκοσμίως και

...η συνέχεια στην επόμενη σελίδα

αιωνίως.

Αντίθετα το «βασίλειο Ανάκτορο των Αιγών» στην κοιτίδα των Μακεδνών-Μακεδόνων και Μακεδονίδα γη τους Αιγές ήταν Διοικητικό Κέντρο Συνελεύσεων και Αποφάσεων, υπό την αιγίδα του βασιλιά τους, που τον εξέλεγαν και τον ανακήρυτταν οι «Εταίροι» και οι «Πεζεταίροι» Πολίτες της Άνω και Κάτω Μακεδονίας, της Μίας και Ενιαίας φυλής των Ελλήνων, παγκοσμίως και αιωνίως.

Συνεπώς δεν συγκρίνονται τα ανόμοια και ούτε παραλληλίζεται ο σκοπός και η αξία των δύο διαφορετικών Δημιουργημάτων, επειδή τυχαίνει να έχουν όμοιες εξωτερικές κολόνες, αλλά από διαφορετικό όμως μάρμαρο, σμίλευση και τέχνη, ιδίως εντελώς διαφορετικό εσωτερικό και λειτουργικό σκοπό, αφανή και μη λειτουργικό σήμερα. Άλλο το απ' έξω και το θεαθῆναι και άλλο το μέσα και συλλογισθῆναι για το τι είχαμε κατά Μοναδικότητα και Αποκλειστικότητα παγκοσμίως και γιατί δεν τα έχουμε από την εποχή εισβολής και καταληλατήσεως από τους Ρωμαίους και ομοίους τους συνεχιστές, ανάθεμά τους.

Εδώ είναι τα δύσκολα και αυτά απαιτούν απαντήσεις και διδαχές. Επιπλέον ας συλλογισθούμε όλοι και έκαστος κατά την γνώση και κρίση του ότι:

Επί χιλιάδες χρόνια ο Παρθενώνας είναι καθιερωμένος στην γνώση και συνείδηση των λαών του κόσμου ως αντιπροσωπευτικό Έμβλημα του αρχαιοελληνικού Πνεύματος και της όλης Ελλάδας.

Την Αλήθεια αυτήν την απέδειξε έμπρακτα και καλύτερα από όλους επί γης ο Αλέξανδρος Φιλίππου με αποστολή και αφιέρωση τριακοσίων -προσέξτε τον συμβολικό αριθμό αυτόν- χρυσοποίκιλτων Περσικών ασπίδων στον Ναό της Αθηνάς και Παρθενώνα της, μετά την πρώτη Νίκη του κατά των Περσών στον Γρανικό ποταμό, κοντά στην σημερινή Προύσα και το αρχαίο Ίλιον ή Τροία, το έτος 334 π.Χ., και την επιγραφή αφιερώσεως «*Αλέξανδρος Φιλίππου και οι άλλοι Έλληνες, πλην Λακεδαιμονίων...*».

Διασώζονται ακόμη οι εξωτερικές τρύπες στα μάρμαρα του Παρθενώνα όπου τοποθετήθηκαν οι ασπίδες επί όσο χρόνο τις φρουρούσαν ιερώς οι Μακεδόνες. Μετά έβγαλαν φτερά και πέταξαν όλως...«πολυ-πολιτιστικά»!

Και έτσι διδάχθηκε (από τις τρύπες) όλος ο κόσμος, ότι οι Μακεδόνες δεν ήταν...«Πολιτισμένοι»!

Ιδού τώρα και η απόδειξη απουσίας «Πολιτισμού» στους Μακεδόνες, όπως νοείται από τους «Πολιτισμένους» με μακριά χέρια:

Δεν τις απέστειλαν και ούτε τις αφιέρωσαν στα Μακεδονικά ιερά του Δίου και άλλων πολλών του τόπου τους, ούτε στα Ανάκτορά τους των Αιγών και της Πέλλας.

Στον ιερό Παρθενώνα της θεάς Αθηνάς της πολεμικής Αρετής, Σοφίας και Γνώσης αφιέρωσαν, τριακόσιες τον αριθμό πολεμικές ασπίδες και τρόπαια Νίκης κατά του εθνικού εχθρού των Ελλήνων για να τιμήσουν έναν-έναν τους τριακόσιους ήρωες του Λεωνίδα, βασιλιά της Σπάρτης και των Λακεδαιμονίων, που έπεσαν στις Θερμοπύλες υπερασπιζόμενοι την τιμή και την φιλοπατρία των Ελλήνων κατά του υπεράριθμου Πέρση εισβολέα και βάρβαρου.

Και αυτήν την πολεμική Αρετή των Λακεδαιμονίων τίμησε «ο Αλέξανδρος Φιλίππου και οι άλλοι Έλληνες» δια υπενθυμίσεώς της με το αφιέρωμα τριακοσίων -και όχι περισσότερων ή λιγότερων- στον Παρθενώνα της θεάς Αθηνάς, πάνω στην Ακρόπολη της Αθήνας.

Ποιος, πότε και πώς, «πολιτισμένος» της όλης Ελλάδας και όλου του κόσμου θέλησε και μπόρεσε να μας διδάξει όλα τα παραπάνω χρήσιμα, έντιμα και πολιτισμένα;

Προκύπτουν όμως από τα επίσημα εγκαίνια από το Ελληνικό Κράτος των Ανακτόρων των Αιγών, αν ο καθένας από εμάς συλλογίζεται Πανελληνικά και όχι ιδιοτελώς και συμφεροντολογικά.

Είναι οι Αιγές στην...Βεργίνα;

Διατυπώθηκε το -γενικό δυστυχώς- ερώτημα αυτό αμέσως μετά την εξαγγελία και την πραγματοποίηση των εγκαινίων αναστηλώσεως των Ανακτόρων των Αιγών.

Και δεν ευθύνονται οι ερωτούντες.

Αν προσέξετε τις επίσημες δηλώσεις και αναφορές, ως προς το όνομα και την θέση της πρώτης Πρωτεύουσας των Μακεδόνων, θα τις βρείτε εύσχημα περιπεπλεγμένες, μέχρι και ακαταλαβίστικες.

Άλλος αναφέρει το αρχαιοελληνικότατο όνομα Αιγές, άλλος το νεότερο και ξενικό Βεργίνα, άλλος θέλει Έδεσσα, άλλος Βέροια, άλλος σε κάποια Βάλα ή Ουάλα, αν όχι και στην Ουαλία, ή στο νησί των Παπούα! Τα εδώ και επί 2.170 χρόνια γκρεμισμένα Ανάκτορα με όλο το έντονο αρχαιολογικό περιβάλλον, μαρμάρων και λίθων Τέχνης και Πολιτισμού, κανένας δεν τα έβλεπε και ούτε ήθελε να αναβιωθούν και να «ομιλήσουν» την «Αλήθεια φθεγγόμενα», όπως έγραψε από το έτος 1870 «ο Έλληνας των Ελλήνων» και από την Αχρίδα Βορειο-Μακεδόνας Ιστορικός και Αρχαιολόγος Μαργαρίτης Δήμιτσας.

Όχι, δεν πρόκειται εδώ περί «τρικυμίας εν κρανίω».

Περί «Πολιτισμού» συμφερόντων πρόκειται και για τους πανίσχυρους αυτούς λόγους είναι φυσικό και επόμενο να «μπερδεύονται» όχι μόνον οι ειδικοί και αρμόδιοι, αλλά και πολλοί ενδιαφερόμενοι και συμφεροντολογούντες, με μόνιμα παραπλανούμενους τους αδιάπλεκτους ανύποπτους και απορούντες για το «πού είναι οι Αιγές» και «πού είναι η Βεργίνα», αν είναι ίδιες ή χωριστές και παρόμοια.

Τώρα που εγκαινιάσθηκαν επίσημα από το Ελληνικό Κράτος και την «βούλα» του αρμόδιου Υπουργείου Πολιτισμού τα αναστηλωμένα, κατά ένα μέρος, Ανάκτορα των Αιγών, μπήκε και ένα τέλος στην όλη αμφισβήτηση και συμφεροντολογία. Αυτό είναι ένα ουσιώδες μήνυμα.

Αιγές, λοιπόν, αρχαιοελληνικώς και όχι αφελληνιστικώς και παραπλανητικώς «Βεργίνα»!

Οφείλουμε όλοι να λέγουμε «την σκάφη, σκάφη», όπως σοφότατα δίδαξε στους τότε επαμφοτερίζοντες Ολυνθίους της Χαλκιδικής ο Φίλιππος Β΄.

Τέλος πληροφορηθείτε, συναφώς, ότι το όνομα «Βεργίνα» το έδωσε ο τότε Μητροπολίτης Βεροίας Κωνστάντιος Β΄, το έτος 1923, στον τότε ιδρυθέντα νέο οικισμό Προσφύγων, από την ανταλλαγή πληθυσμών του 1922. Μέχρι το 1923 δεν υπήρχε Βεργίνα στις Αιγές των Μακεδόνων!

Υπό τις τότε γνώσεις και αντιλήψεις φαίνεται ότι ενήργησε για να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα ως προς το όνομα του νέου οικισμού και πρότεινε το όνομα «Βεργίνα», που πήρε από την πολυθρυσούμενη «τελευταία βασίλισσα της Βέροιας» ονόματι «Βεργίνα-Θεοδώρα» και η οποία ήταν -λέγουν- «γόνος» οίκων «Λατινο-Σουλτανο-Παλαιολόγων» με τις αμέτρητες Παλαιολογίνες, που είχαν διασπαρεί στον κόσμο τις φυλές.

Περισσότερα για την «θρυλική βασίλισσα Βεργίνα», που θυμίζει ηρωικά Έπη του Διγενή Ακρίτα «σε μαρμαρένια αλώνια», θα βρείτε από περιγραφές για τα διασωζόμενα ερείπια του «Κάστρου της Βεργίνας» στην πάνω πλατεία της πόλεως της Βέροιας και τα οποία όμως δεν έχουν σχέση με τον νέο οικισμό Προσφύγων στην σημερινή κωμόπολη Βεργίνα Ημαθίας, όπως αντίθετα και οι νέοι κάτοικοι του οικισμού αυτού δεν είχαν απολύτως καμία σχέση και διασύνδεση με τις αρχαιο-Μακεδονικές Αιγές που αποδείχθηκαν και συνεχώς αποδεικνύονται ως παμμέγιστος Ευεργέτης και Διαφωτιστής όχι μόνον του προνομιούχου αυτού νέου οικισμού αλλά και της Μακεδονίας και της όλης Ελλάδας.

Ανεξάντλητη στους αιώνες «φλέβα χρυσού» εγκαινιάσθηκε στις Ελληνο-Μακεδονικές Αιγές που ακολουθεί σταδιακά αυτήν του Παρθενώνα.

Όταν θα ευτυχίσουμε να εγκαινιάσει το επίσημο Ελληνικό Κράτος τα άλλα παγκοσμίου θαυμασμού Δημιουργήματα του Ελληνο-Μακεδονισμού και στον Λόφο Καστά της Αμφίπολης, με τι θα συγκριθούν άραγε και πώς θα χαρακτηρισθούν;

Μία σειρά άλλων θαμμένων Δημιουργημάτων στην όλη Μακεδονία περιμένουν την ανάδειξή τους, όπως και σε πολλές άλλες περιοχές του όλου Ελληνισμού, που όπου και αν σκάψεις, Ελλάδα θα βρεις!

Επομένως: Σιγά-σιγά και ένα-ένα να ανέβουμε τα σκαλιά της Γνώσης και της Πραγματικότητας.

Και την Γνώση και Πραγματικότητα της τρισένδοξης Μακεδονίας του Ελληνισμού δεν θα την αποκτήσουμε με φωτοβολίδες και πεφταστέρια της νύχτας, αλλά μόνον από τον υπέρλαμπρο Μακεδονικό Ήλιο και μάλιστα τον Δεκαεξάκτινο αυθεντικό, που πρώτος παγκοσμίως καθιέρωσε ως έμβλημά του και τον τιμά και τον προβάλλει εδώ και 46 χρόνια ο Όμιλος INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ.